

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Cour de cassation (Frankrike) — Tolkning av den allmänna tolkningsregeln 2 a till den kombinerade nomenklaturen och punkt 7 i de förklarande anmärkningarna till det harmoniserade systemet — Gemensamma tulltaxan — Tullklassificering — Kombinerade nomenklaturen — Förfarande vid tillverkning av skor — Sammansättningsförfarande eller ytterligare bearbetning som färdiga produkter

Domslut

Den allmänna tolkningsregeln 2 a till Kombinerade nomenklaturen, som återfinns i bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 av den 23 juli 1987 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan, i dess lydelse vid tidpunkten för de aktuella omständigheterna, ska tolkas så, att när en överdel, en yttersula och en innersula importeras, och därefter en bakkappa som har formats genom fuktning måste ruggas upp i överdelen samtidigt som yttersulan och överdelen måste ruggas upp för att kunna sammanfogas, så omfattas yttersulan och innersulan — såsom varor som föreligger i delar som är avsedda att sättas ihop och har den huvudsakliga karaktären av skor — av nummer 6404 i nämnda nomenklatur.

(¹) EUT C 71, 9.3.2013.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 13 februari 2014 (begäran om förhandsavgörande från Administrativen Sad Sofia-grad — Bulgarien) — "Maks Pen" EOOD mot Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Sofia, tidigare Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" Sofia

(Mål C-18/13) (¹)

(Beskattning — Gemensamt system för mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Avdrag för ingående mervärdesskatt — Tillhandahållna tjänster — Kontroll — Tillhandahållare som inte har tillräckliga medel — Begreppet skatteundandragande — Skyldighet att ex officio fastslå skatteundandragande — Krav på att tjänsten verkligen tillhandahålls — Skyldighet att föra tillräckligt detaljerade räkenskaper — Process — Förbud för domstolen att kvalificera undandragandet som brottsligt och försämra sökandens situation)

(2014/C 93/25)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen Sad Sofia-grad

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Maks Pen EOOD

Motpart: Direktor na Direktsia "Obzhalvane i danachno-osiguritelna praktika" Sofia, tidigare Direktor na Direktsia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto" Sofia

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Administrativen sad Sofia-grad — Tolkning av artiklarna 63, 178.1 a, 226.1 punkt 6, 242 och 273 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 347, s. 1) — Begreppet "skatteundandragande" — En på fakturan angiven uppgift om en leverantör som saknar den personal, det material och de tillgångar som krävs för att kunna tillhandahålla tjänsten — Avsaknad av räkenskapsbevis — Falsa handlingar som har upprättats som motivera tillhandahållandet av tjänsten — Skyldighet för den nationella domstolen att ex officio fastställa skatteundandragande — Ett villkor för rätt till avdrag är att tjänsten faktiskt har tillhandahållits — Iakttagande av internationell redovisningsstandard krävs för att tillgodose behovet av tillräckligt detaljerade räkenskaper för att möjliggöra en kontroll av huruvida det föreligger en avdragsrätt — Fråga huruvida det är nödvändigt att på fakturorna ange att tjänsten faktiskt har tillhandahållits — Nationell lagstiftning enligt vilken tjänsten anses ha tillhandahållits den dag då villkoren för erkännandet av intäkterna från denna tjänst uppkom enligt relevant lagstiftning

Domslut

1. Rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ska tolkas så, att det utgör hinder för att en beskattningsbar person gör avdrag för mervärdesskatt som anges på fakturor som utfärdats av en leverantör, när det, trots att tjänsten har tillhandahållits, framgår att den inte har tillhandahållits av denna leverantör eller dennes underleverantör, bland annat därför att leverantören och underleverantören inte förfogade över den personal, det material och de tillgångar som krävdes, att kostnaderna för tillhandahållandet av tjänsten inte har angetts i redovisningen och att ställningen för personerna som har undertecknat vissa handlingar för leverantörerna visat sig vara oriktig. Detta gäller under förutsättning att dessa omständigheter utgör skatteundandragande och att det fastslås, med beaktande av de objektiva omständigheter som anförts av skattemyndigheten, att den beskattningsbara personen kände till eller borde ha känt till att den transaktion som åberopats till stöd för avdragsrätten ingick i skatteundandragandet, vilket det ankommer på den hänskjutande domstolen att pröva.

2. När de nationella domstolarna är skyldiga eller har möjligheten att ex officio beakta rättsliga grunder som följer av en tvingande regel i nationell rätt, måste de också göra detta i förhållande till en tvingande regel i unionsrätten såsom den regel som kräver att nationella myndigheter och domstolar nekar avdragsrätt för mervärdesskatt om det mot bakgrund av objektiva omständigheter är fastslaget att avdragsrätten har åberopats på ett sätt som utgör skatteundandragande eller missbruk. Vid prövningen av huruvida åberopandet av avdragsrätten utgör skatteundandragande eller missbruk ankommer det på de nationella domstolarna att i

möjligaste mån tolka den nationella rätten mot bakgrund av ordalydelsen och syftet med direktiv 2006/112 för att uppnå det resultat som avses i direktivet. Detta kräver att de nationella domstolarna gör allt som ligger inom deras behörighet, med hänsyn till den nationella rätten i dess helhet och med tillämpning av de tolkningsmetoder som är erkända i nationell rätt.

3. Direktiv 2006/112 — vilket särskilt, enligt artikel 242, kräver att varje beskattningsbar person ska föra tillräckligt detaljerade räkenskaper för att mervärdesskatt ska kunna tillämpas och kunna kontrolleras av skattemyndigheten — ska tolkas så, att det inte utgör hinder för att den berörda medlemsstaten, inom de gränser som anges i artikel 273 i direktivet, kräver av varje beskattningsbar person att denne i detta hänseende följer samtliga nationella bestämmelser om redovisning, vilka överensstämmer med internationella redovisningsstandarder. Detta gäller under förutsättning att de vidtagna åtgärderna inte går utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen att säkerställa en riktig uppbörd av skatten och att förebygga skatteundandragande. I detta hänseende utgör direktiv 2006/112 hinder för en nationell bestämmelse enligt vilken tillhandahållandet av en tjänst anses äga rum vid den tidpunkt då villkoren för erkännandet av intäkterna som härrör från den har uppfyllts.

(¹) EUT C 79, 16.3.2013

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 13 februari 2014 — Ungern mot Europeiska kommissionen, Republiken Slovakien

(Mål C-31/13 P) (¹)

(Överklagande — Skyddade geografiska beteckningar — Förordning (EG) nr 1234/2007 — Register över skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar beträffande viner — Databasen E-Bacchus — Tokaj)

(2014/C 93/26)

Rättegångsspråk: ungerska

Parter

Klagande: Ungern (ombud: M.Z. Fehér och K. Szijjártó)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: V. Bottka, B. Schima och B. Eggers), Republiken Slovakien (ombud: B. Ricziová)

Saken

Överklagande av den dom som tribunalen (sjunde avdelningen) meddelade den 8 november 2012 i mål T-194/10, Ungern mot kommissionen, varigenom tribunalen avvisade en talan om ogiltigförklaring av införandet av den skyddade ursprungsbeteckningen "Vinohradnícka oblas' Tokaj", vilket med Slovakien som ursprungsland finns upptagen i det elektroniska registret över skyddade ursprungsbeteckningar och geografiska beteck-

ningar beträffande viner (databasen E-Bacchus) — Rättsverkningar av införandet i E-Bacchus — Motiveringsskyldighet — Principen om god förvaltningssed, principen om lojalt samarbete och rättssäkerhetsprincipen

Domslut

1. Överklagandet ogillas.
2. Ungern ska ersätta rättegångskostnaderna.
3. Republiken Slovakien ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 71, 9.3.2013.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 13 februari 2014 (begäran om förhandsavgörande från Tribunale civile di Roma — Italien) — Mediaset SpA mot Ministero dello Sviluppo Economico

(Mål C-69/13) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Statligt stöd — Bidrag för inköp av eller hyra av digitala dekodrar — Beslut från kommissionen i vilket en stödordning förklaras vara olaglig och oförenlig med den inre marknaden — Återkrav — Fastställande av storleken på det belopp som ska återkrävas — Den nationella domstolens roll — Den nationella domstolens beaktande av ställningstaganden som kommissionen gjort inom ramen för verkställigheten av dess beslut — Principen om lojalt samarbete)

(2014/C 93/27)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale civile di Roma

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Mediaset SpA

Motpart: Ministero dello Sviluppo Economico

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Tribunale civile di Roma — Återkrav av olagligt statligt stöd — Fastställande av storleken på det belopp som ska återkrävas — Kommissionens beslut om vilka kriterier som ska tillämpas vid fastställandet av återkravsbeloppet — Dom från EU-domstolens i vilken det slås fast att den nationella domstolen kan göra en egen bedömning av lämpligheten av de kriterier kommissionen fastställt — Räckvidden av den nationella domstolens utrymme för skönsmässig bedömning